

[Bernhard Baunsgaard]

disse ægteskaber passer det. Det er derfor, vi beholder overdragelsesretten. For unge har den ingen betydning. Den overlever sig selv. Den dør ud.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Hr. Glistrup plejer ikke at være langsomt opfattende, og jeg tillader mig at tro, at det ikke er noget udtryk for god vilje, når hr. Glistrup bliver ved med ikke at ville høre, hvad der bliver sagt. Hr. Glistrup fremhæver, at sambeskatningen ikke er nogen byrde for ægtefæller i dag. Ja men ophævelse af sambeskatningen er overhovedet ikke til behandling her i dag. Dette drejer sig om ligestilling af ægtefæller, og så er det ligegyldigt, om man kan sige, at det ikke betyder nogen byrde for ægtefællerne, for der betales nøjagtig det samme før og efter lovforslaget.

Det, jeg har prøvet at påpege, er, at der er en afgørende forskel på, hvordan de to ægtefællers trækprocent ser ud, fordi manden i dag får alle fradragene plus i øvrigt også formueindtægter og formue ført på sin selvangivelse. Det giver en ulige stilling ægtefællerne indbyrdes, og den har de udslag, som jeg nævnte i mit tidligere indlæg. Man kan så vælge at sige, det er udmærket, at vi kun har mænd på ledende poster her i samfundet, og det er udmærket, at det er mænd, der bestemmer, men det er det, vi skal røre ved. Skal vi snakke ligestilling i 1980'erne, handler det om at få mændene til at tage deres medansvar for børn og hjem.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Ja men efter 1970 henhører det ikke under skatteministeren, men muligvis under kirke- ministeren. Så skulle vi altså have mændene til at kunne undfange som jomfru Maria og kunne føde børn. Hvis man taler om, hvad der kan være kvindernes skævstilling, er det, fordi det nu engang er kvinderne, der fysiologisk er gravide og føder børnene. Det har intet med skattedebat at gøre.

I langt, langt de fleste ægteskaber er det nu engang således – også i de såkaldte moderne ægteskaber, som hr. Bernhard Baunsgaard talte om – at det er manden, der har den højeste indtægt, og derfor er det rente-

fradrag, der er på parcelhuset – det er jo den typiske situation – set fra ægtefællernes side bedst placeret hos manden, fordi familien alt i alt kommer til at betale mindre i skat.

Det bliver jo også resultatet, man kommer frem til efter skatteministerens trippen frem og tilbage, hvor han først deler ud og siger: »Nu skal de have hver sit på selvangivelsen«, så kommer det ind til skattevæsenet, hvor EDB kører tingene sammen, og så deler man det ud igen, når man udsender skattebilletterne. Sådan hokusfokus er det i langt de fleste tilfælde blevet til præcis det samme, hvad der jo viser sig i de provenuberegninger og andet, der ligger i bemærkningerne til lovforslaget.

Det er det rene og skære fup og fyld, fru Aase Olesen har købt, når hun har troet på, at skatteministeren i denne sag gør noget som helst for at ligestille kvinder og mænd. Skatteministeren gør noget for at skabe mere bureaukrati, mere papir, mere misforståelse for de mennesker, der ikke kan finde ud af det. Han gør intet for at skabe ligestilling mellem kvinder og mænd.

Nu var fru Aase Olesen så venlig at sige, at jeg ellers plejede at være så begavet, at jeg kunne forstå noget, så jeg vil gerne kvittere med at sige, at fru Aase Olesen plejer ellers at være så begavet, at hun kan gennemskue skatteministerens forslag, men kærlighed har altså gjort hende blind i dette tilfælde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (for forslaget til folketingsbeslutnings vedkommende anden (sidste)) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at forslagene henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Anden næstformand (Ebba Strange):

Der er ikke mere på dagsordenen.